

Ca l'Altès

Arenys de Mar

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer de la Torre, núm. 37

Coordenades:

Latitud: 41.581261454051
Longitud: 2.5475285947323
UTM Est (X): 462283
UTM Nord (Y): 4603385

Classificació

Número de fitxa 08006 - 20
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic
Data aprovació: dc., 18/07/1990 - 12:00
Número inventari Sí (IPAC)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 2435801DG6023N0001TQ
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 26/10/2022 - 09:16

Descripció

Casa de cos i mig d'amplada que fa cantonada. És de planta rectangular i consta de planta baixa i pis. La coberta és de teules àrabs a dues aigües, amb el carener paral·lel a la façana principal.

Tot i que conserva força elements de l'arquitectura originària del segle XVIII, s'han fet algunes modificacions que a la façana es defineixen amb una entrada de garatge a la planta baixa i alguna finestreta a la planta pis. A la planta baixa destaca, sobretot, la porta d'accés, emmarcada de pedra col·locada de forma dentada i d'arc escarser. Com a ornamentació hi ha un dibuix en forma de "S" recargolada, d'origen barroc, traçada a la pedra base de cada brancal, tant per la part de fora com la de dins. La porta és de fusta i de doble batent i hi destaca un escut de pany austriacista del segle XVIII.

A la planta pis, destaquen els dos balcons, amb baranes de ferro, amb les obertures de llinda recta i també emmarcades en pedra col·locada de forma dentada. El parament és llis i arrebossat i pintat de blanc.

Història

El nom del carrer li ve d'una torre construïda cap a l'any 1560 que es coneixia com la Torre del Pobre Home o del Prohom. Era una torre de defensa de planta rodona. Les primeres cases que es van aixecar eren conegudes com les cases d'en Xiot, a finals del segle XVI; a la mateixa època que la construcció de l'església i es diu que el van dibuixar destradors o acanadors, que es dediquen a amidar carrers. Per això els veïns es vanten de ser el carrer més recte d'Arenys.

En paraules de Núria Nogueras i Baró, publicades per Maria del Castillo (2006): “El carrer de La Torre comença a la cruïlla del Bisbe Pasqual, anomenat popularment de la Revolució. Abans, però, arribava només fins al carrer de J. Baralt, i a partir d'allà era ocupat per la finca Huerta Jesús, on hi havia, en regim de lloguer, el camp d'esports del Popular, que s'anomenava camp de baix [...] El camp de futbol era tancat per una paret que anava des d'on hi ha ara can Basilio fins a can Casas, i davant per davant del carrer de la Torre hi havia una porta de ferro forjat, alta i airosa, que li donava un aire d'importància i molt bonic. Bastant després d'acabada la guerra, i ja desaparegut el Popular, es va urbanitzar el solar i el carrer es va allargar fins a les escoles, encara que només en tenien fets els fonaments. La primera caseta que es va construir a l'antic solar com a promoció, la van rifar i en resultà guanyador en Martí Tomàs, que la va llogar a en Santiago Vilagrasa. Després d'aquesta primera caseta, d'una fàbrica i de la bonica torre d'en Calassanç Pi i de la seva esposa, la Maria Tàpies, s'hi va construir l'edifici de l'entitat Joventut Seràfica”.

En el carrer hi ha dues capelletes, una dedicada a Sant Isidre, en el número 1, i l'altra dedicada a Sant Jaume, en el número 9. Els veïns i les veïnes del carrer van adoptar Sant Jaume com a patró del carrer i fan una festa en honor seu el dia del seu natalici o *dies natalis*. Durant la Guerra Civil espanyola (1936-39) es van destruir; però després de la guerra es van refer. Posteriorment se n'aixecà una altra dedicada a la Mare de Déu del Carme, en el número 22.

En aquest carrer hi va néixer Josep Xifré i hi vivia amb els seus pares i els seus tres germans, dos nois i una noia. També hi va néixer, l'any 1813, el jesuïta Joaquim Forn i Roget, que fou rector de la parròquia de Westminster.

Bibliografia

BADOSA, J; DOÑATE, C; MESTRE, F; RABELLA, J; RAMIS, C i RIBA, J.M. (1972). Treball – Inventari sobre el patrimoni artístic-arquitectònic d’Arenys de Mar, segles XVI-XX. Inèdit.

BADOSA, Josep i MILÀ, Salvador (1990). Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. Ajuntament d’Arenys de Mar; Aprovat pel Ple en data 22 de març de 1990.

CASSÀ i BARRERA, Joaquim (2015). *Carrers d’Arenys de Mar*. Crea’t Edicions.

CASTILLO i RABASCALL, Maria del (2006). El carrer de La Torre. Històries novel·lades d’un tros d’Arenys. Arenys de Mar: Amics del carrer d La Torre.

ESPRIU i MALAGELADA, Agustí (2015). *Aproximació històrica al mite de Sinera*. Publicacions de l’Abadia de Montserrat.

PONS i GURI, Josep M. (1999). *Quan nasqué, s'emancipà i s'organitza una vila (Arenys de Mar, 1574-1720)*. Pagès editors i Ajuntament d'Arenys de Mar.

Enllaços d'interès:

[Geoportal del Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya](#)

